



Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarum Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Continens I. Viam Perfectionis. II. Castellum Animæ siue septem
Mansiones. III. Exclamationes, vel Meditationes animæ ad Deum suum ...

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXVII.

Caput XXXV. Concludit eandem materiam, cum quadam ad Deum patrem
exclamatione & alloquio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37994

S.
Theresia

Opera

IN VI

126

*Dominus se
patefacit ip-
sum ardenter
desideranti-
bus.*

licet, quo ad illum videndum tenemur, modulo. Et tam ardens fuit
vestrum quoad hoc desiderium esse posset, vt se totum vobis patefacere
Sed, si illum parui faciamus, & statim atque ipsum recepimus, ab ipso
subducimus, ad alia, quæ viliora & abiectioniora sunt, consecrandis, quæ
li tunc faciendum restat: an nos, vi adhibita, trahere violenter debeamus
videamus illum se nobis patefacere velle? Minime gentium: neque enim
benigne eum habuerunt tunc, cum omnibus se hominibus vulgo pate-
ciebat, ac videndum dabat, aperteque quis esset, declarabat: nam ad
paucos inuenire erat, qui ei credebant. Idcirco nimis quam magnam
iectas eius nobis omnibus misericordiam facit, quod nos intelligere
ipsummet esse, qui in sanctissimo Altaris Sacramento adest. At aperiti
patefacere, magnaliaque sua communicare, suosque thesauros passim omni-
bus impertiri non vult, at ipsi dumtaxat, quos ardenti sui desiderio
cernit: Hi namque veri & sinceri amici eius sunt. Qui enim talis erga
amicus non erit, & vt talem ipsum recipere non studebit, postquam
sua iam fecerit quidquid in se est, me asserente certa estote, hunc
quæ importunius rogaturum, vt ipsi se aperiat ac patefaciat. Imò iam
cum domo sua egreditur, ad præcepto Ecclesiæ satis faciendum, re-
iam à se adimpletum videre, vt totum illud tempus, quod huic ad im-
pedit, nimis quam longum ei videatur, & Dominum quæ-
sum à se abigere & effugare conatur, adeo vt talis, per alia negotia
pationes, & impedimenta huius mundi, quam potest maxime festina-
videatur, ad impediendum, ne Dominus domum suam occupet & in-
ducatur.

CAPVT XXXV.

EAMDEM MATERIAM CONCLVDIT, CVM QVADAM
Deum Patrem exclamatione & alloquio.

Prolixius & diductius hæc sic declarare volui, esto, cū supra de
ne recollectionis agerem iam ostendissem, quanti referret, nos hunc
Deo solo ad nos ipsas introuerti atque introgredi, cū id magnum
sit, & à quo permultum dependeat.

Cum ergo sacram communionem vobis, o carissimæ, adire
cebit, in sacro quod audietis, spiritualiter communicare potestis (quod la-
cum primis vtile est) ac postea pari modo ad vos ipsas introuerti & intro-
gredi. hac enim ratione Domini huius amor multum & profundum
dibus nostris imprimitur: quotiescumque enim nos ad ipsum re-
endum disponimus, semper aliquid nobis dat, idque diuersis & va-
modis, quos ipsæ nequitiam intelligimus. Sit vobis in exemplum
ignis; qui, tamen si ingens & luculentus sit, si procul ab eo sedet
sua.

*Communio
spiritualis
utilitas.
Quomodo a-
mor Dei pro-
fundè nobis
imprimi pos-
sit.*

& manus ab eo remouearis, valdè difficulter calefieri poteritis, nihilominus quòd illic præsentes sitis, magis calefietis quàm si in loco essetis in quo nullus omnino ignis esset. Sed aliud longè est, si ad ipsum ignem accesserimus. Eodem planè modo hîc in anima fit: si enim ipsa disposita sit, (si, in quâ frigoris sui deponendi voluntatem ac desiderium habeat) atque apud ignem aliquantisper sese detineat, ad multas horas calida manebit; imò vel vnica scintillula ab hoc igne profiliens illam igniet & inflammabit. Tanti porro nostra, carissima, interest, vt nos huc disponamus, vt mirari minimè debeatis, quòd toties huius rei vos commoneat.

Videte ergo, ne, si fortè in principio res vobis ex voto non succedat, propterea animi despondeatis: fieri enim potest, vt diabolus vos anxias & pusillanimes reddat; nouit enim, quantum inde sibi damnum accedat. Sugeret vobis, maiorem deuotionem in alijs rebus sitam esse, quàm in hac. Sed mihi credite, & piam hanc consuetudinem nolite negligere: hic quippe Dominus periculum quodammodo faciet, quanto eum amore prosequamini. Memento te, paucas esse animas, quæ in laboribus ei adhæreant ac sequantur. Aliquid itaque eius causa & nomine patiamur; nam Maiestas illius id vobis abunde rependet. Cogitate præterea, quàm multi sint, qui non solum apud eum manere non sistent, verum etiam magna cum inhumanitate & inciuilitate eum à se fugant. Quare saltem aliquid nos pati oportet, vt is nimirum intelligat, magno nos eius videnti desiderio teneri. Et cum is omnia ferat, & laturus sit, vt vel vnâ animâ inueniat, quæ ipsum suscipiat, & amabiliter in se detineat, date operam vt vestrâ hæc sit. Si enim nulla talis inueniretur, meritò eum Pater cœlestis apud nos agere non sineret. Verùm erga illius amicos ita afficitur, & seruorum eius tam benignus est Dominus, vt, benigni filij sui voluntate conspecta, in tam præclaro & excellenti opere, & in quo tam perfectè suum ipsè amorem prodit, impedimento ei esse nolit.

Cum ergo, ô Pater sanctissime, qui es in cælis, hoc ita velis, & ratum habeamus (& sanè constar, non denegaturum te id, quòd nobis adeò vtile est) aliquis saltem sit oportet (vti principio dicebam) qui patrocinium filij tui suscipiat, pro eoque loquatur. Nos ergo, hæc simus, carissime filiæ; esto non parua id futura sit audacia, cum simus tales, quales sumus: confisè nihilominus in id quòd Dominus nos petere iubet, & in nomine benignissimi Iesu, præceptis eius obediētes, suppliciter Maiestatem eius deprecemur, vt, cum nihil eorum quæ fieri quidem oporteret, omiserit, tantam peccatoribus (vti hoc est) beneficium faciendo per benignitatem suam & pietatē saltem providere dignetur, ne tam indignis filius suus modis tractetur; cumq; diuinus & sanctissimus suus filius tā bonū modū sugges-

*Diabolus
recollectionē
postcommu-
nionē impe-
dire satagit.*

*Pauci Do-
minū in pœ-
nis sequū-
tur.*

S.
Theresiæ

Opera

IN VI

166

*Oratio ad
Deum Pa-
trem, ut
impediat
irreveren-
tias quæ in
SS Sacra-
mentum ad-
mittuntur.*

suggererit & instituerit (quod nimirum sæpius illum in sacrificio offerimus) donet, ut tam præstans donum & oblatum sufficiens sit, ut impediendum ne tam ingens malum & indignitas longius progrediatur quales in ciuitatibus illis, in quibus diuinissimum hoc Sacramentum antea erat, inter scelestos illos hæreticos admittuntur, in quibus tot templa euerfa, tot Sacerdotes necati, tot Sacramenta ablata. Quid quæso hoc est, Domine Deus meus? aut mundi confusum nem facito, aut ut tam horrendæ indignitates finem habeant, ista nullius enim hominis (etiam de nobis loquor, quæ improbare cor eas ferre potest. Noli, obsecro, sanctissime Pater, diutius hoc tolerare exstingue Domine, latè vagans incendium hoc; potes namque si volueris. Considera, filium tuum adhuc in mundo esse; ob illius penitus reuerentiam tam fœda, horrenda, & abominanda mala finem accipere nec non propter pulchritudinem & puritatem ipsius: neque enim suâ culpâ in domo agere promeruit, in qua tam indigna committuntur. Nostrâ causa id facere noli, Domine (neque enim id promeretur sed propter dilectissimum filium tuum: ut enim nobiscum esse deus orare te non audemus: cum à te ipse impetrarit, ut, quamdiu hodie quamdiu, inquam, hæc mundi machina stabit, ipsum hic apud nos agere sineres: omnia enim creata alioquin exciderent & perirent; & quæ tunc de nobis fieret? Nam si quid demum te placet & propitium illud est, quod talem hic arrham & pignus habeamus. Aliquod tempus medium hic inueniendum est Domine: Maiestas igitur tua quæ te prospicere dignetur. Vtinam, Domine Deus, valdè importunè te rogarem possem, nec non bene ibi seruissimè, ut in obsequiorum meorum compensationem tam magnum à te petere beneficium possem, cum me obsequium irremuneratum esse patiaris! Sed valde procul hinc abest Domine, nullumque tibi obsequium præstiti; at forsan illa forma, quæ iracundiâ prouocauit, adeo ut tanta malè meæ vnius peccatis sine alia da. Quid ergo aliud mihi faciendum restat, amantissime Creator, quam sanctissimum hunc panem tibi offerre; & licet hunc ipsum nobis non dederis, eundem tibi reddere, nec non omni cum humilitate te, perissimè filij tui merita, orare, hanc mihi ut gratiam facere digneris, multis id ipse modis promeruerit. Iam ergo, iam ergo, Domine, Deus meus, etus compesce, ac præsta, ne Sancta hæc Ecclesiæ nauicula tantis tempestatibus perpetuo agitur; & salua nos

Domine, quia perimus.